

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 201/2021-43

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], obaja [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Jánom Floriánom Gajniakom, advokátom, Šafárikovo námestie 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 171/2010 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 347/2016 a sp. zn. 4 Co 348/2016, proti rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Co 347/2016 z 20. februára 2019 a č. k. 4 Co 348/2016 z 20. februára 2019, ako aj proti uzneseniam Okresného súdu Bratislava IV č. k. 11C 171/2010 z 8. decembra 2019 a č. k. 11 C 171/2010 z 11. mája 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa na základe ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 20. novembra 2020 (doplnenej viacerými podaniami) domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom, rozsudkami a uzneseniami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovatelia navrhujú napadnuté rozhodnutia zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie, priznanie zadosťučinenia (každému z nich) vo výške 9 500 eur a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva takýto stav veci:

3. Sťažovatelia podali 9. augusta 2010 na Okresnom súde Bratislava IV proti správcovi domu (žalovaný v prvom rade) a prepravcovi (žalovaný v druhom rade) žalobu o zaplatenie 3 070 eur s príslušenstvom, alternatívne na vydanie hnuteľných vecí, ktoré patrili sťažovateľom a žalovanými boli vyvezené z garáže bytového domu. Žalovaní svoje konanie zdôvodňovali požiarnou nebezpečnosťou.

4. S podanou žalobou sťažovatelia neuspeli na okresnom ani na krajskom súde, na základe čoho sa dovoľávali svojich práv podaním dovolania. Podané dovolanie napokon okresným súdom nebolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vôbec predložené na rozhodnutie, pretože sťažovatelia (ani na výzvu) nezaplatili súdny poplatok za podané dovolanie. Dovolacie konanie bolo teda v uvedenom štádiu konania okresným súdom zastavené. Zamietnutie sťažnosti proti zastaveniu dovolacieho konania (č. k. 11 C 171/2010 z 11. mája 2020) bolo sťažovateľom doručené „25. mája 2010“ (zjavne r. 2020, pozn.).

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia pred ústavným súdom tvrdia, že mali nárok byť oslobodení od platenia súdneho poplatku za dovolanie (čoho sa pred všeobecným súdom aj domáhali), pretože v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor, konkrétne spor súvisiaci so zmluvou o výkone správy bytového domu. Žalovaní mali pri správe bytového domu bez súhlasu sťažovateľov vstúpiť do garáže bytového domu a vyviezť z nej inventár, ktorý v nej mali uskladnený (prevažne nábytok z bytu, ktorý toho času rekonštruovali). Políciou bola vec posúdená ako civilný spor, a keďže v riadnom civilnom konaní sťažovatelia neboli úspešní, domáhali sa využitia mimoriadneho opravného prostriedku, pri ktorom im bol formalisticky odmietnutý prístup k súdu (sťažovatelia tu vecne poukazujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Cdo 268/2005).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je podaný oneskorene.

7. Ústavnú sťažnosť je treba považovať za podanú oneskorene z ďalej uvedených dôvodov.

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

9. Napadnutý postup a rozhodnutia všeobecných súdov vyústili v podanie dovolania, o ktorom bolo okresným súdom rozhodnuté 11. mája 2020, doručené 25. mája 2020, teda dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti súvisiacej s namietaným postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov uplynula najneskôr 27. júla 2020.

10. Ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená 20. novembra 2020, a preto musela byť posúdená ako podaná oneskorene.

11. Na záver je treba dodať, že ústavnému súdu bolo ešte pred podaním ústavnej sťažnosti 9. júla 2020 formou mailu doručené podanie vzťahujúce sa na totožné konania a napadnuté rozhodnutia. Toto podanie nebolo v zmysle § 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde riadne dodatočne doplnené. Na uvedené podanie preto ústavný súd v zmysle citovaného ustanovenia neprihliadal a z tohto dôvodu bolo vybavené odložením podľa § 53 zákona o ústavnom súde.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2021

Robert Šorl
predseda senátu